

Sun jälkeen

Lunta vaiko unta?

Pellot, metsät alkaa muistuttaa arotundraa

Vielä muistan sen ajan,

kun sydämesi ei antanut minun palella

Silloin emme mistään välittäneet

Se oli kauneinta, kun vain sai toiselle hempeyksiä kuiskutella

Meillä oli toisemme, se riitti silloin

Nyt kyynelkanavat avoinna sinua muistelen ja illoin,

ikävä ja muistot minua koskettaa,

enemmän kuin kauniit laulut koskaan milloinkaan

Lumi peittää maata roudan raiskaamaa

Niin kuin synkkyys minun mielenmaisemaa

Jälkeesi sun on vaikea kuvitellakaan,

jatkavan kenenkään muun kanssa tätä maailmaa

Jos kävelisin sua vastaan kadulla,

uskaltaisinko sua enää halata

tai edes kuulumisia vaihdella?

En menneeseen voi palata

Tunteeni nyt vain täytyy salata

Sattuu sieluun vierestä katsoa,

kun jonkun toisen kanssa teet niitä asioita

jotka vielä vähän aikaa sitten olivat meidän kahden omia juttuja

Et kai niitä meidän inside -vitsejä hälle kerro kuitenkaan

Sillä tahtoisin säilyttää edes jotain, jonka vain me kaksi yhä tajutaan

Lumi peittää maata roudan raiskaamaa

Niin kuin synkkyys minun mielenmaisemaa

Jälkeesi sun on vaikea kuvitellakaan,

jatkavan kenenkään muun kanssa tätä maailmaa

-K. Mäkilä

12.12.2021